

лі і новими ідеями, що пов'язані із входженням України в європейський та світовий освітній простір. Для системи університетської освіти характерні сучасні інноваційні тенденції: орієнтація на європейські та світові освітні стандарти, розвиток багаторівневої освітньої системи, потужне збагачення ВНЗ сучасними інформаційними технологіями, широке включення в систему **Internet**, розвиток інноваційних технологій навчання тощо.

Отже, вищі навчальні заклади можуть вважатися інноваційними, якщо університет являє собою науково-освітній мегаполіс і виступає як центр науки, освіти, культури; основні принципи розвитку освіти у вузі передбачають зв'язок науки і практики, громадянське виховання, інтелігентність; навчально-виховний процес будується з урахуванням глобалізаційних та євро інтеграційних процесів; педагогічна система еволюціонує в гуманістичному напрямку; поєднуються традиційні педагогічні напрацювання із сучасними інноваціями; навчальна робота органічно поєднується з науково-дослідною. Все це в цілому направлено на оновлення системи освіти з урахуванням вимог світових стандартів спрямованих на саморозвиток вищої школи.

Перелік використаних джерел

1. Бордовская Н. В. Педагогика / Н. В. Бордовская, А. А. Реан.- Спб.: Питер, 2001.
2. Дубасенюк О. А. Інноваційні освітні технології та методики в системі професійно-педагогічної підготовки // Професійна педагогічна освіта: інноваційні технології та методики: Монографія / За ред. О. А. Дубасенюк. – Житомир: Вид-во ЖДУ ім. І. Франка, 2009. – С. 14-47.
3. Енциклопедія освіти / Акад. пед. наук України; гол. Ред.. В. Г. Кремень. - / К.: Юрніком Інтер, 2008. – 1040 с.

ВДОСКОНАЛЕННЯ НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНОГО ПРОЦЕСУ ВИКЛАДАННЯ ФАРМАЦЕВТИЧНИХ ДИСЦИПЛІН ВУЗІВ

Соколовська І.А., Кірова К.Є., Булига В.С.
Запорізький державний медичний університет

Інформація про авторів

Соколовська Ірина Анатоліївна, кандидат медичних наук, старший викладач

Кірова Каріна Євгеніївна, бакалавр ЗДМУ.

Булига Вероніка Сергіївна, бакалавр ЗДМУ.

Анотація У сучасному світі бурхливий розвиток науки з кожним роком все більше проникає у наше життя, роботу, навчання, та інші види людського буття, настільки стрімливо, що іноді ми цього не помічаємо. Однак знаходиться осторонь та не скористатися тими можливостями, які дає нам наука теж не можна, адже нові знання та вміння значно полегшують продуктивність роботи, навчання студентів, діагностику захворювань та покращують ефективність лікування. Тому вдосконалення навчально-методичного процесу викладання дисципліни це перша ступінь для підготовки фахівців.

Постановка проблеми Для підготовки майбутніх фармацевтичних та медичних фахівців в умовах сучасної освіти, потрібно якісне навчально методичне забезпечення згідно останніх інноваційних технологій та експериментально-дослідницької роботи. Для цього навчальний процес повинен базуватися на принципах методичної та інформаційної організації з елементами самостійної роботи, впровадження нових ефективних форм контролю знань-умінь, проведення лекції з мультимедійними технологіями, методичні рекомендації для практичних занять та найновіші підручники, навчальні посібники, а також комп'ютерні програми та сучасно обладвані лабораторії для розвитку дослідницької діяльності молодих фахівців. Єдиною проблемою, яка затримує це є фінансова, хоча в даному випадку це все залежить від бажання та стремління досягати успіхів молоді.

Виклад основного матеріалу У системі вищої технічної освіти лекційні та практичні заняття реалізують декілька функцій. До основних функцій належать: наукова (або методологічна), навчальна (або пізнавальна), стимулювальна та виховна. Наукова функція (або методологічна) - полягає в передачі студентам сучасного стану науки, її методу і змісту, принципів і закономірностей, її основних ідей та категорій, узагальнених нею фактів, явищ, подій. Методичне значення лекції полягає насамперед в тому, що лектор розкриває студентам метод науки, за допомогою якого аналізуються життєві явища. Лекція - це школа наукового

мислення.

Наявність освіти визнається обов'язковою передумовою успішної кар'єри та професійного зростання, тобто, від її якості напряму залежить майбутній стан ринку праці певної галузі. Якісна освіта передбачає, зокрема і постійне удосконалення викладання різноманітних дисциплін у ВНЗ, яке полягає у використанні нових сучасних методів та підходів, що можуть відрізнятися від традиційних.

Нерідко до традиційних методів передачі знань у вітчизняних ВНЗ відносять такі технології викладання, що використовувались ще мало не півстоліття тому, а більшість із них є пережитками минулого, зокрема тоталітарного режиму. Проте, сучасні глобалізаційні процеси у різноманітних сферах, де і буде здійснюватись практичне застосування засвоєних студентами у ВНЗ знань, вимагають від молодих фахівців використання у своїй роботі сучасних, прогресивних, інноваційних і гнучких методик та інструментів. Останні можна опанувати лише із вдалим поєднанням як традиційних, так і не традиційних способів викладання. Застосування викладачем таких механізмів подачі матеріалу та стимулювання зацікавленості студентів у вивченні певної дисципліни є об'єктивною передумовою становлення в Україні системи якісної освіти.

Методична робота - важливий аспект підвищення кваліфікації, який забезпечує безперервність після-дипломної педагогічної освіти, взаємозв'язок і спадкоємність самоосвіти, курсової підготовки та міжкурсорової роботи.

Метою методичної роботи є вдосконалення професійних знань і умінь педагогів, розвиток їх творчого потенціалу і, в кінцевому рахунку - підвищення ефективності та якості педагогічного процесу.

Через методичну роботу здійснюється підготовка педагогів до впровадження нового змісту освіти, оволодіння інноваціями і прогресивними педагогічними технологіями. Головне в методичній роботі - надання реальної, дієвої допомоги педагогу. Методична робота являє собою процес вдосконалення професійної майстерності у міжкурсоровий період та розвитку особистості педагогів шляхом самоосвіти й участі в колективних формах навчання: методичних об'єднаннях, семінарах, проблемних групах, дослідницько-експериментальної роботи та ін

Основні завдання методичної роботи :

Забезпечення оперативного інформування педагогів про новий зміст освіти, інноваційних освітніх і виховних технологіях, передовий вітчизняний та зарубіжний досвід, досягнення психолого-педагогічних наук з метою впровадження в практику своєї роботи.

Основні напрями удосконалення підготовки фахівців спеціальностей пропонуємо поділяти на групи:

1) фінансового та нефінансового спрямування;

2) теоретичного та практичного плану.

Фінансові напрями потребують значного залучення грошових ресурсів для їх реалізації та впровадження у навчальний процес (закупівля комп'ютерів та іншої оргтехніки, навчально-методичної літератури тощо), а також фінансової підтримки з боку держави в контексті підвищення мотивації студентів (виплата стипендій, державних премій, надання грантів, нагород для найталановитіших студентів) або інших зацікавлених осіб (наприклад, інвесторів, великих

корпорацій, що вкладають кошти у підготовку фахівців, які в подальшому будуть залучені для роботи у їхніх структурах).

Нефінансові напрями полягають в активізації навчального процесу самими студентами та науково-педагогічним персоналом шляхом впровадження нових форм, методів, заходів проведення занять (в тому числі нетрадиційних), наприклад, проведення їх у формі обговорень, дискусій, дебатів, ділових ігор тощо.

Теоретичні напрями удосконалення навчального процесу підготовки фахівців спеціальностей передбачають наповнення стандартних форм занять цікавими фактами, прикладами діяльності.

Практичні напрями передбачають реалізацію теоретичних знань на практичній діяльності підприємств, реальних управлінських ситуаціях тощо.

До методів теоретичного плану віднесемо такі:

– застосування мультимедійних проєктів для проведення лекційних занять, що сприятиме більшій наочності викладеного матеріалу (особливо доцільно використовувати для пояснень певних структур, класифікацій тощо);

– використання в навчальному процесі сучасних інформаційних технологій, що обу-

мовлено активним зростання ролі інформатизації на всіх рівнях управління організацією;

– наповнення навчального матеріалу цікавими та актуальними для студентів фактами у контексті досліджуваної теми;

– підготовка студентами доповідей на цікаві та обрані ними теми з наведенням прикладів роботи реальних вітчизняних та зарубіжних підприємств чи підтвердженням розповіді статистичними даними;

– заохочення студентів до обговорень, дискусій, проведення дебатів, що сприятиме вмінню працювати в команді та розвитку комунікативних вмінь;

– розробка та впровадження ефективної системи стимулювання роботи студентів.

До напрямів практичного плану належать:

– залучення студентів до проходження виробничої / управлінської практики щорічно. Це сприятиме отриманню не тільки теоретичних, а й практичних навиків роботи у приватних організаціях (державній установі);

– відвідування у рамках навчального процесу підприємств, організацій та установ;

– вивчення механізму та форм їхнього господарювання;

– запрошення на лекційні, семінарські чи практичні заняття фахівців певної галузі.

Висновки Отже, використання інформаційних технологій дозволяє: створення мультимедійних лекційних демонстрацій, розробку віртуальних дистанційних практикумів, застосування комп'ютерних технологій у курсовому проектуванні, надання консультацій студентам в режимі он-лайн, створення електронних бібліотек, що значною мірою покращить підготовку майбутніх фахівців.

Перелік використаних джерел

1. Напрями удосконалення навчального процесу у ВНЗ /Кулиняк І.Я., Перелигіна О.В., Львів 2011

2. Освітні технології у процесі викладання навчальних дисциплін /За ред. О.А.Дубасенюк: Зб. наук. праць. – Житомир: Житомирський держ. ун-т, 2004. – 250 с.

3. Шляхи вдосконалення методики викладання економічних дисциплін у вищих навчальних /Т.П.Сморжанюк 2009.

4. <http://svitppt.com.ua/>

СУЧАСНІ ІННОВАЦІЙНІ ФОРМИ ТА ТЕХНОЛОГІЇ ВИКЛАДАННЯ НА КАФЕДРАХ ЗАПОРІЗЬКОГО ДЕРЖАВНОГО МЕДИЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Соколовська І.А., Слонецька О.Г.,

Шахбазова А.І.

Запорізький державний медичний
університет

Інформація про авторів

Соколовська Ірина Анатоліївна, к.м.н., старший викладач; *Слонецька Олександра Геннадіївна*, бакалавр ЗДМУ; *Шахбазова Айтен Іслам кизи*, бакалавр ЗДМУ.

Анотація Пропонуємо вам розглянути сучасні інноваційні форми та технології в освіті. Одним із шляхів модернізації освітньої системи України постає упровадження в навчальний процес ВНЗ інноваційних педагогічних технологій і методів. Інновації (італ. *innovacione* - новизна, нововведення) - нові форми організації діяльності і управління, нові види технологій, які охоплюють різні сфери життєдіяльності людства.

Постановка проблеми Педагогічну інновацію розглядають як особливу форму педагогічної діяльності і мислення, які спрямовані на організацію нововведень в освітньому просторі, або як процес створення, упровадження і поширення нового в освіті. Інноваційний процес в освіті - це сукупність послідовних, цілеспрямованих дій, спрямованих на її оновлення, модифікацію мети, змісту, організації, форм і методів навчання та виховання, адаптації навчального процесу до нових суспільно-історичних умов.

Проблема інноватики в освітній системі актуалізувалася після набуття Україною незалежності, що було викликано наступними чинниками:

- нові соціально-економічні перетворення обумовили необхідність корінних змін в організації системи освіти, методології і технології організації педагогічного процесу в навчальних закладах різного типу (гімназії, ліцеї, коледжі та ін.) і потребу підготовки нової плеяди науково-педагогічних та педагогічних кадрів;

- посилилася тенденція гуманітаризації змісту освіти, з'явилися нові навчальні дисципліни та стрімко виникла потреба в викладачах, які б